Yasmines Uppdatering, Mars 2017

Hej familj och vänner!

Här är en uppdatering från vad jag har gjort de senaste sju månaderna. Det finns så mycket jag kan säga, berättelser att berätta om människor som jag har träffat och i mitt eget liv, men jag försöker hålla mig kort (känn dig fri att fråga frågor om du vill höra mer).

DTS personal

Sex månader sedan kom 21 nya elever till vår lärljungeskola, kallad ”Kingdom DTS”. Vi hade en härlig grupp av elever från USA, Karibbien, Nederländerna, Nord Irland, Irland, Libanon, Israel och Syd Afrika. Detta gav en bra variation och dynamik i skolan då jag tror att en stor del av att leva i Guds Rike handlar om att kunna respektera och älska människor som är annorlunda. Att älska dem som har växt upp i en annan kultur och bakgrund, som till och med har andra åsikter än du, är en viktig lektion i livet.

Min roll under skolan har varit att leda. Jag har bett, lyssnat och gått bredvid dem medan de har växt i deras **relation med Gud** genom att lära sig mer om honom och sig själva.
Praktiskt, i vårt schema har vi haft två och en halv timmars lektion måndag till fredag. Mornarna har vi schemalagd tid Lovsång, egen tid med Gud, ”Söka Gud tillsammans” där vi söker Honom inom olika frågor och meditationer (andakter), vi har gemensam förbön för länder och människor. Under eftermiddagarna är det praktiska arbetsuppgifter för att ta hand om vårt hem. En gång i veckan har vi ”små-grupper” och minst en gång i veckan har jag också en-samtal med en av eleverna. Under veckan har vi också Gudstjänst öppet för samhället, ”pub-ministry” tisdagskvällar, och första torsdagen i månaden har vi ”open Mic” kväll m.m.

Jag hade äran att vara en tjejs ”one-on-one”. Tillsammans hade vi en gång i veckan en tid för henne att bearbeta med mig om det hon lär sig, vad Gud gör i hennes liv, frågor som kommer upp och saker hon kämpar med, eller vad hon än vill prata om. Jag erbjöd henne uppmuntran och den visdom jag hade. Det har verkligen varit otroligt att få gå bredvid henne under den här skolan. Jag såg henne få uppenbarelser om hur Gud vår Fader ser henne, få frihet från rädslor och helande av sår från tidigare erfarenheter i hennes liv. Jag själv lärde mig så mycket av

henne och fick igen och igen se Guds trofasthet i de här människornas liv. Jag vet att hennes liv har förändrats och att hon kommer vara en så stor välsignelse för andra. Jag tror verkligen på att det här har en större påverkan än bara sex månader av en persons liv. Och det här är bara en av de 21 elevernas berättelse.

I januari och februari delades vi i tre team. Ett team åkte till Frankrike och jobbade i flyktingläger, det andra teamet åkte till Rwanda och Burundi där de fick göra mycket evangelisering och stödja och uppbygga de lokala kyrkorna och missionärerna.

Jag med-ledde ett team av 8 elever till Libanon.
Det var första gången jag har lett ett team och jag är så tacksam att det var till Libanon, där jag har varit förut. Jag har lärt mig mycket och tiden i Libanon var riktigt bra. Det finns mycket att göra i Libanon som missionär, det är ett land som är i en spänd situation med alla flyktingar, olika religion- och etnicitet grupper som befinner sig där. Att bo i Nord Irland och på en bas där ett stort fokus är på förlåtelse och försoning (reconciliation) har lärt mig mer om vad det egentligen betyder och hur viktigt det faktiskt är. Försoning mellan människan och Gud och mellan varandra, mellan olika grupper, i familjer, i kyrkan själv. Hur mycket skada det gör när det inte är det.
Så med det i hjärtat åkte jag till Libanon där vi jobbade med olika saker, här är några av dem;

Kings Kids lärocenter för flyktingbarn.
Tre dagar i veckan hjälpte vi till i det här centret (fungerade i stort sett som en skola). Vi ledde devotionals för lärarna och eleverna. Vi hjälpte till i klassrummen, anordnade lekar och sånger med syftet att bara älska de här barnen och välsigna lärarna genom uppmuntran, bön och praktiskt hjälp med vad de än behövde hjälp med (ett tips för att få en bra missionsresa; kom alltid redo att tjäna). De har haft det här lärocentret i fem år, sedan flyktingarna från kriget i Syrien började strömma in och det inte fanns rum för syriska barnen i de libanesiska skolorna. Varje år får de som håller i skolan mycket motgångar och förföljelse av människor i Libanon som inte tycker om att de hjälper syrierna. Men de kämpar på och håller igång, och mitt team kom

väldigt nära barnen och lärarna och de sa när vi åkte att vi hade varit en stor välsignelse för dem.

Hem-besök
Vi paketerade och delade ut matpaket till syriska och kurdiska flyktingfamiljer. Vi besökte även många familjer, då vi ofta bjöds på te eller kaffe och om de hade något annat att äta på. Vi fick lyssna till deras berättelser om hur de hamnade där, fick höra roliga saker, skämt som fick oss att skratta, och hemska saker från kriget. Vi fick tillfällen då vi berättade berättelser från bibeln och egna vittnesbörd om vem Jesus är. I början känns det obekvämt att låta dem servera och ge oss av det lilla de har, men man inser snabbt hur mycket de uppskattar och glädjen det ger dem att vi tar oss tid för att besöka och lära känna dem.

Forgiveness program
Varje fredag åkte vi till en libanesisk skola och var med i ett program som lär ut om förlåtelse. Vi gjorde sketcher, sånger och övningar om att inte hämnas, att sätta dig själv i andra personens

sits, se den stora bilden med mera. De startade det här programmet i hopp om att bryta cykeln av generationer i konflikt och i stället uppfostra en ny generation av fred och försoning. Bara under de två månaderna som jag var där såg jag frukt från vad det här programmet gjorde.

Det här är några av de saker som vi gjorde i Libanon. En annan viktig sak jag kände mig ledd till att göra i Libanon var att fokusera och återuppta relationer med missionärerna i Libanon, att lyssna och och uppmuntra dem. Att vara en förfriskning och uppmuntran för dem kan ha varit nästan det viktigaste vi gjorde. De är dem som är kvar där och gör det riktiga arbetet, och att göra deras jobb lite lättare tror jag hjälper en lång bit.

De senaste sex månaderna har varit utmanande och jag har verkligen växt. Jag har behövt kliva ut i ledarskap och jag har verkligen behövt söka Gud och litat på honom. I slutändan så handlar det om honom.
Mitt liv har handlat om att älska, tjäna, lyssna, lära och att välja att låta mitt liv vara en inspiration och vittnesbörd till andra. Det är tillfällen då jag gör det här bättre och tillfällen jag gör det sämre, men jag vet att Gud har mig på en resa. En resa att växa och att växa i relation till Gud och andra.

Jag kommer snart med mer uppdatering på vad som händer här näst, vad jag ska göra de kommande månaderna. Jag hoppas och ber att det här var informativt, uppmuntrande och glädje-fyllande.

Må Gud välsigna er och tack så mycket för ert stöd

Yasmine